

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo	5
dne: - 1 -09- 2022	
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV- 80286-21/ODK-2022

Praha 1. září 2022

Přílohy: 21

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno 2

Nepředchází

Navrhovatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, příslušné k podání návrhu podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 123 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Účastník řízení: Obec Číměř, se sídlem Číměř 12, 37832 Číměř

N á v r h

na zrušení čl. 5 odst. 2 obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství

I.

Vydání napadené obecně závazné vyhlášky

Zastupitelstvo obce Číměř na svém řádně svolaném zasedání splňujícím požadavek veřejnosti dne 16. listopadu 2021 schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (dále též jen „OZV č. 3/2021“). Ze zápisu z příslušného zasedání zastupitelstva obce bylo ověřeno, že OZV č. 3/2021 byla přijata v souladu s § 87 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), když pro její přijetí hlasovalo 8 členů zastupitelstva obce z celkového počtu 13 členů. V souladu s ustanovením § 12 zákona o obcích, ve znění účinném do 31. prosince 2021, byla OZV č. 3/2021 dne 23. listopadu 2021 vyvěšena na úřední desce Obecního úřadu Číměř, odkud byla po řádném uplynutí patnácti dnů dne 27. ledna 2022 sejmuta.

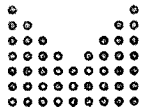
OZV č. 3/2021 nabyla podle svého čl. 12 účinnosti dne 1. ledna 2022.

Zastupitelstvo obce Číměř na svém řádně svolaném zasedání splňujícím požadavek veřejnosti dne 11. dubna 2022 schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (dále jen „OZV č. 1/2022“). Ze zápisu z příslušného zasedání zastupitelstva obce bylo ověřeno, že OZV č. 1/2022 byla přijata v souladu s § 87 zákona o obcích, když pro její přijetí hlasovalo 10 členů zastupitelstva obce z celkového počtu 13 členů.

OZV č. 1/2022 nabyla platnosti zveřejněním ve sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů dne 12. dubna 2022 a účinnosti dne 27. dubna 2022.

Důkazy:

- Obecně závazná vyhláška obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu (příloha č. 1)
- Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 16. listopadu 2021 (příloha č. 2)
- Zveřejněná informace o místě, době a navrženém programu zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 13. listopadu 2021 ve smyslu

ustanovení § 93 odst. 1 zákona o obcích, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu (příloha č. 3)

- Obecně závazná vyhláška obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (příloha č. 4)
- Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 spolu s dopisem obce Číměř č. j. 75/2022 ze dne 20. dubna 2022 (příloha č. 5)
- Zveřejněná informace o místě, době a navrženém programu zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 ve smyslu ustanovení § 93 odst. 1 zákona o obcích, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu (příloha č. 6)

II.

Postup před podáním návrhu Ústavnímu soudu

Ministerstvo vnitra přezkoumalo zákonnost OZV č. 3/2021, kterou mu obec Číměř zaslala v souladu s § 12 odst. 6 zákona o obcích, ve znění účinném do 31. prosince 2021, a shledalo ji v čl. 5 odst. 1 stanovícím diferencovanou sazbu poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků v rozporu se zákonem. O této skutečnosti informovalo Ministerstvo vnitra dopisem č. j. MV-177482-4/ODK-2021 ze dne 23. prosince 2021 obec Číměř; současně jí zaslalo právní posouzení obsahující podrobné odůvodnění rozporu OZV č. 3/2021 se zákonem a požádalo ji o sdělení, zda je ochotna zjednat nápravu zjištěné nezákonnosti. Obec Číměř svým dopisem č. j. 606/2021 ze dne 27. prosince 2021 Ministerstvu vnitra sdělila, že s jeho právním posouzením OZV nesouhlasí. Následně mu na podporu svého názoru zaslala svoji žádost o stanovisko Ministerstva financí k OZV č. 3/2021 ze dne 27. prosince 2021 (evid. pod č. j. MV-80286-7/ODK-2022) a toto stanovisko č. j. MF-37177/2021/3903-3 ze dne 30. prosince 2021, přičemž na tyto dokumenty výslovně odkázala i ve svém sdělení Ministerstvu vnitra č. j. 45/2022 Kr ze dne 1. února 2022.

S ohledem na tyto skutečnosti byla obci Číměř na základě § 123 odst. 1 zákona o obcích dne 15. února 2022 zaslána výzva ke zjednání nápravy

č. j. MV-177482-11/ODK-2021. Obec Číměř ve stanovené lhůtě, jež uplynula dnem 17. dubna 2022, nápravu nezjedнала.

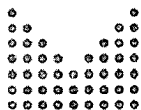
Obec Číměř svým dopisem č. j. 75/2022 ze dne 20. dubna 2022 (příloha č. 5) informovala Ministerstvo vnitra o vydání a zveřejnění OZV č. 1/2022.

OZV č. 1/2022 (příloha č. 4) rozdělila původní ustanovení čl. 5 odst. 1 OZV č. 3/2021 do dvou odstavců při plném zachování jeho věcného obsahu, tj. při zachování diferencované sazby poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků, konkrétně v podobě základní sazby poplatku v novém čl. 5 odst. 1 a zvýšené sazby poplatku pro jednu z těchto dvou kategorií poplatníků v novém čl. 5 odst. 2.

Na základě této skutečnosti – a v souladu s judikaturou Ústavního soudu¹ - Ministerstvo vnitra přistoupilo přímo k zahájení správního řízení ve věci pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (dále též jen „OZV v platném znění“) ve smyslu § 123 odst. 1 věty druhé zákona o obcích.

Řízení bylo zahájeno dne 5. května 2022 oznámením Ministerstva vnitra č. j. MV-80286-1/ODK-2022 ze dne 4. května 2022. Souběžně s tímto oznámením obsahujícím i poučení o procesních právech Ministerstvo vnitra svým usnesením č. j. MV-80286-2/ODK-2022 ze dne 4. května 2022 uložilo na základě ustanovení § 53 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), obci Číměř předložit kopii informace o místě, době a navrženém

¹ podle níž (např. nálezu spis. zn. Pl. ÚS 49/03, který se konkrétně týkal projednatelnosti návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky Ústavním soudem bez předchozích kroků Ministerstva vnitra k pozastavení její účinnosti, nicméně jehož závěry je na místě zobecnit) by požadavek na opakování procesního postupu Ministerstva vnitra za situace, kdy obec reaguje na výzvu ke zjednání nápravy zjištěných nezákonností zrušením dotčené obecně závazné vyhlášky a jejím okamžitým nahrazením novou obecně závaznou vyhláškou v zásadě totožného obsahu, *byl požadavkem nadměrně formálním, jehož dodržení by mohlo ohrozit samotný účel řízení o zrušení obecně závazného právního předpisu, tj. odstranění stavu, který je v rozporu s Ústavou*. Tento závěr Ústavního soudu lze logicky vztáhnout i na popsany případ, který – ačkoli se v něm nejedná o nahrazení nezákonné obecně závazné vyhlášky novou obecně závaznou vyhláškou, ale o její novelizaci – rovněž představuje kontinuální přetrvání nezákonného stavu.

programu zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 zveřejněné na úřední desce obecního úřadu. Obec Číměř předložila požadovanou listinu dne 9. května 2022.

Tímto Ministerstvo vnitra ukončilo shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a dne 9. května 2022 pod č. j. MV-80286-13/ODK-2022 vyzvalo obec Číměř, aby své právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu popřípadě uplatnila ve lhůtě 8 dnů od doručení této výzvy. Obec Číměř svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě, která skončila dne 19. května 2022, nevyužila.

Dne 25. května 2022 bylo obci doručeno rozhodnutí č. j. MV-80286-14/ODK-2022 ze dne 24. května 2022, jímž Ministerstvo vnitra pozastavilo účinnost čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění a současně v souladu s § 123 odst. 1 zákona o obcích stanovilo obci Číměř 30denní lhůtu ke zjednání nápravy.

Obec Číměř podala dne 8. června 2022, tj. v zákonné 15denní lhůtě, pod č. j. 276/2022 proti výše uvedenému rozhodnutí rozklad, který při využití tzv. fikce podpisu ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, splňoval všechny zákonné náležitosti ve smyslu § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu.

Rozklad podaný obcí Číměř byl rozhodnutím ministra vnitra č. j. MV-121938-3/SO-2022 ze dne 9. srpna 2022, které nabylo právní moci doručením obci dne 10. srpna 2022, zamítnut.

Důkazy:

- Dopis Ministerstva vnitra obci Číměř č. j. MV-177482-4/ODK-2021 ze dne 23. prosince 2021 (příloha č. 7)
- Právní posouzení OZV č. 3/2021 ze dne ze dne 23. prosince 2021, evid. jako příloha č. j. MV-177482-4/ODK-2021 (příloha č. 8)
- Sdělení obce Číměř č. j. 606/2021 ze dne 27. prosince 2021 (příloha č. 9)
- Žádost obce Číměř o stanovisko Ministerstva financí k OZV č. 3/2021 ze dne 27. prosince 2021, evid. pod č. j. MV-80286-7/ODK-2022 (příloha č. 10)
- Stanovisko Ministerstva financí č. j. MF-37177/2021/3903-3 ze dne 30. prosince 2021 (příloha č. 11)

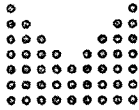
- Sdělení obce Číměř č. j. 45/2022 Kr ze dne 1. února 2022 (příloha č. 12)
- Výzva Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy č. j. MV-177482-11/ODK-2021 ze dne 15. února 2022 (příloha č. 13)
- Oznámení o zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. MV-80286-1/ODK-2022 ze dne 4. května 2022 (příloha č. 14)
- Usnesení ukládající obci Číměř předložení listiny č. j. MV-80286-2/ODK-2022 ze dne 4. května 2022 (příloha č. 15)
- Výzva k vyjádření se k podkladům rozhodnutí č. j. MV-80286-13/ODK-2022 ze dne 9. května 2022 (příloha č. 16)
- Rozhodnutí o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. MV-80286-14/ODK-2022 ze dne 24. května 2022 (příloha č. 17)
- Rozklad proti rozhodnutí o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. 276/2022 ze dne 8. června 2022 (příloha č. 18)
- Rozhodnutí ministra vnitra č. j. MV-121938-3/SO-2022 ze dne 9. srpna 2022 o zamítnutí rozkladu (příloha č. 19)
- Doručenka datové zprávy obsahující rozhodnutí ministra vnitra č. j. MV-121938-3/SO-2022 ze dne 9. srpna 2022 o zamítnutí rozkladu (příloha č. 20)

III.

Odůvodnění nezákonnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění Ministerstvem vnitra

Při posuzování souladu obecně závazné vyhlášky se zákonem Ministerstvo vnitra zkoumá, zda (i) byla obecně závazná vyhláška vydána orgánem k tomu zmocněným, tj. zastupitelstvem obce, dále zda (ii) se obec při jejím vydání nepohybovala mimo meze jí svěřené věcné působnosti, zda (iii) obec nezneužila zákonem svěřenou působnost a zda (iv) není obecně závazná vyhláška nezákonná pro svoji „nerozumnost“.

S ohledem na skutečnosti uvedené v bodě I. tohoto návrhu lze konstatovat, že OZV č. 3/2021 i OZV č. 1/2022 byly vydány k tomu příslušným orgánem obce a za dodržení procedurálního postupu stanoveného zákonem o obcích. Z hlediska kritéria uvedeného v bodě (i), tj. z procesního hlediska, tak OZV v platném znění

v přezkumu zákonnosti obstála a Ministerstvo vnitra přikročilo k hodnocení její zákonnosti podle dalších kritérií, tj. z obsahového hlediska

OZV v platném znění ve svém čl. 5 odst. 1 a 2 stanoví:

„(1) Sazba poplatku činí 500 Kč.

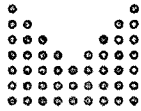
(2) Sazba poplatku pro vlastníka nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba, se zvyšuje na 700 Kč.“

Pokud se týká dodržení kritéria uvedeného v bodě (ii), tedy dodržení mezi svěřené věcné působnosti, vycházelo Ministerstvo vnitra ze skutečnosti, že podle čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod platí, že poplatky lze ukládat pouze na základě zákona. Tímto zákonem je ve vztahu k místním poplatkům zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“), který obce zmocňuje k zavedení místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství formou obecně závazné vyhlášky, přičemž obce musejí při zavedení tohoto poplatku postupovat striktně v souladu a v mezích ustanovení § 10d až § 10h, § 10o až § 10r a § 14 tohoto zákona.

Čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění tuto podmínku splňuje, neboť ustanovení § 14 odst. 2 písm. a) zákona o místních poplatcích výslovně zmocňuje obec k úpravě sazby poplatku. Dotčené ustanovení OZV v platném znění tudíž obstálo i z hlediska kritéria uvedeného v bodě (ii), tedy z hlediska dodržení mezi svěřené věcné působnosti.

Následně Ministerstvo vnitra provedlo hodnocení OZV v platném znění podle kritéria uvedeného v bodě (iii), tj. pokud jde o možné zneužití svěřené působnosti cestou sledování účelu, který není zákonem aprobován; konkrétně se zaměřilo na to, zda obec Číměř stanovenou sazbou poplatku v její konkrétní podobě neobchází zákon nebo ji nezakládá na ústavně nepřijatelném rozlišování neboli diskriminaci.

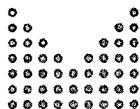
Obcházení zákona, jak je definoval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 119/01, „spočívá ve vyloučení závazného pravidla záměrným použitím prostředku, který sám o sobě není zákonem zakázaný, v důsledku čehož se uvedený stav stane z hlediska pozitivního práva nenapadnutelným. Jednání in fraudem legis představuje postup, kdy se někdo chová podle práva, ale tak, aby záměrně dosáhl výsledku právní normou nepředvídaného a nežádoucího.“

Osoba poplatníka místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je vymezena v § 10e zákona o místních poplatcích, podle kterého je poplatníkem tohoto poplatku *a) fyzická osoba přihlášená v obci nebo b) vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce*. Předmětem daného poplatku je podle § 10f zákona o místních poplatcích *jednotlivá možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství, která je dána a) přihlášením v této obci, b) vlastnictvím jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba a která se nachází na území této obce*.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že zákon rozlišuje dvě kategorie poplatníků, tj. osoby přihlášené v obci a vlastníky nemovitostí vymezeného typu, přičemž tyto dvě kategorie poplatníků – jak s ohledem na konstrukci ustanovení vymezujícího osobu poplatníka, tak s ohledem na vymezení předmětu poplatku – staví na stejnou úroveň. To potvrzuje i důvodová zpráva k zákonu č. 543/2020 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností, kterým byl místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství do zákona o místních poplatcích zaveden, v níž se uvádí: *Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství je **poplatek za samotnou existenci systému nakládání s komunálním odpadem v obci. Tento poplatek vychází z principu, že ze systému má prospěch každá osoba, která je přihlášena v obci nebo vlastní na území obce nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba** (srov. důvodovou zprávu k § 10e vymezující poplatníka tohoto poplatku), a to zásadně stejnou měrou. Proto obec zavede tento poplatek v pevné výši s tím, že se platí samostatně z důvodu přihlášení a samostatně z důvodu vlastnictví každé jednotlivé nemovité věci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba*.

Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/02 (který se vztahoval k osvobození, resp. úlevě od předchozího místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, nicméně který lze s ohledem na nepodstatnost konkrétní formy zvýhodnění či znevýhodnění a na obdobné vymezení poplatníka u obou poplatků aplikovat i na posuzovaný případ) konstatoval, že vymezení poplatníka v § 10b zákona o místních

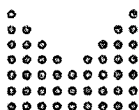
poplatcích, ve znění účinném do 31. prosince 2020, *se snaží vytvořit systém placení místních poplatků, jenž by (alespoň do určité míry) spravedlivě rozdělil náklady na provoz systému nakládání s komunálním odpadem, jež mají být hrazeny formou místního poplatku, mezi dvě skupiny poplatníků, tj. fyzické osoby s trvalým bydlištěm v obci na straně jedné, jež poplatek platí, za osobu', a fyzické osoby – vlastníky nemovitostí určených k individuální rekreaci na straně druhé, jež poplatek platí, za nemovitost'.*

Tato zákonná konstrukce zohledňuje skutečnost, že zatímco osoby přihlášené v obci se zde typicky pravidelně zdržují (a tudíž produkují odpad celoročně), u jiných vlastníků nemovité věci je rozsah jejího užívání (a tudíž i produkce odpadu) obecně velmi variabilní (od nemovitých věcí užívaných více osobami celoročně po nemovité věci neužívané téměř vůbec); právě vazba poplatku na nemovitou věc má odpovídat jakémusi průměru.

Zákonem jednoznačně určené rozložení finančních příspěvků na obecní systém odpadového hospodářství mezi jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků je významné i z toho důvodu, že dané kategorie poplatníků se primárně liší tím, že pouze první z nich se podílí na vytváření politické reprezentace obce, zatímco druhá z nich nemá možnost výši poplatku (v rozsahu omezeném zákonnou horní hranicí) ani konkrétní podobu provozovaného systému odpadového hospodářství ovlivnit.

Ačkoli je tedy obec zákonem obecně zmocněna stanovit v obecně závazné vyhlášce sazbu poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, stanovení odlišné sazby pro jednotlivé kategorie poplatníků, jak jsou vymezeny v § 10e zákona o místních poplatcích, tj. stanovení zvýšené sazby poplatku ve výši 700 Kč pro poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci v čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění oproti základní sazbě poplatku ve výši 500 Kč, která se – s ohledem na obsah čl. 5 odst. 2 – reálně vztahuje právě na poplatníky z titulu přihlášení v obci, v čl. 5 odst. 1 OZV v platném znění, obchází zákonnou konstrukci tohoto poplatku, stejně jako do ní vtělenou představu zákonodárce o spravedlivém rozdělení finančních příspěvků na provoz obecního systému odpadového hospodářství mezi jednotlivé kategorie poplatníků.

Listina základních práv a svobod ve svém čl. 1 větě první stanoví, že *lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech.*

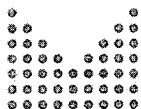

Podle Nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/02 *ne každé nerovné zacházení s různými subjekty lze kvalifikovat jako porušení principu rovnosti, tedy jako protiprávní diskriminaci jedněch subjektů ve srovnání se subjekty jinými. Aby k porušení došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup.* Pokud by byly důvody pro zvýšenou sazbu poplatku pro určitou skupinu poplatníků poplatku objektivně a rozumně ospravedlnitelné, tj. pokud by sledovaly legitimní cíl a pokud by byly použité prostředky sledovanému cíli přiměřené, nebylo by tedy možno považovat znevýhodnění této skupiny poplatníků oproti ostatním poplatníkům za diskriminaci.

V konkrétním posuzovaném případě odlišné sazby poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků, které zákon o místních poplatcích staví na roveň, by pak legitimní a racionální důvody ospravedlňující rozdílné zacházení s těmito dvěma skupinami poplatníků v OZV v platném znění mohly spočívat pouze ve specifických okolnostech, které nemohl zákonodárce zohlednit v obecné úpravě. Současně by se – s ohledem na to, že OZV v platném znění je právním předpisem, který se aplikuje do budoucna na předem neurčený okruh případů – musely vztahovat k daným skupinám poplatníků z povahy věci (tj. k charakteristickým rysům, které jsou s příslušnou kategorií zvýhodněných/znevýhodněných poplatníků nedílně spojeny). Tyto důvody by dále musely ospravedlňovat rozdílné zacházení s oběma kategoriemi poplatníků v jeho konkrétní podobě, tj. musely by opodstatňovat rozdíl v sazbě poplatku právě ve výši 200 Kč v neprospěch poplatníků z titulu vlastnictví nemovité věci.

Existenci takovýchto důvodů pro stanovení odlišné sazby poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků v OZV v platném znění si lze v praxi obtížně představit a neuvádí je ani obec Číměř.

Obec Číměř se k důvodům, které ji vedly ke stanovení odlišné sazby poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků, vyjádřila zejména ve své žádosti o stanovisko Ministerstva financí ze dne 27. prosince 2021 (příloha č. 10) a dále – vesměs v částečném rozsahu a duplicitně – i ve svém sdělení Ministerstvu vnitra ze dne 27. prosince 2021 (příloha č. 9), v zápise ze zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 (příloha č. 5), na němž byla schválena OZV č. 1/2022, a v podaném rozkladu (příloha č. 18). Pro úplnost je třeba uvést, že

odůvodnění obsažené v prvních dvou shora specifikovaných dokumentech se vztahovalo k čl. 5 odst. 1 OZV č. 3/2021, nicméně s ohledem na to, že OZV č. 1/2022 nepřinesla v relevantním ohledu žádnou obsahovou změnu, lze obcí deklarované důvody vztáhnout i k čl. 5 odst. 1 a 2 OZV v platném znění.

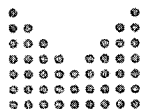
Jako základní obecný důvod pro vyšší sazbu poplatku pro poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci oproti poplatníkům z titulu přihlášení v obci obec Číměř v souhrnu uvedla **nesrovnatelnost obou skupin poplatníků** majících jiné nároky na odpadové hospodářství, v jejímž důsledku by jednotná sazba poplatku představovala diskriminaci poplatníků z titulu přihlášení v obci.

Nesrovnatelnost obou skupin poplatníků pak obec Číměř spatřuje primárně v **nesrovnatelnosti rozdílně koncipovaných poplatků za osobu a za nemovitou věc**.

Na podporu svého tvrzení ohledně nesrovnatelnosti obou skupin poplatníků obec dále argumentovala existencí tzv. **slevy na skládkovém**, jejíž výše se *vypočítává z počtu osob přihlášených k trvalému pobytu v obci a vůbec nijak nezohledňuje počet rekreačních objektů a jejich zapojení do odpadového systému obce*. Současně zmínila **nižší předpokládanou částku vybranou na poplatek od poplatníků z titulu vlastnictví nemovité věci** oproti poplatníkům z titulu přihlášení v obci, a to při **nákladech** na obecní systém odpadového hospodářství **výrazně převyšujících celkovou částku vybranou na poplatek**, a zdůraznila, že poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci mají zajištěn **rovný přístup k systému odpadového hospodářství**, pokud jde o svoz komunálního odpadu a možnost využití kontejnerů na tříděný odpad, sběrného dvora a velkoobjemových kontejnerů. Dále – a to pouze v podaném rozkladu (příloha č. 18) – obec argumentovala **mnohonásobně větším objemem odpadu** produkovaným poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci během jejich rekreačních pobytů v obci oproti poplatníkům z titulu přihlášení v obci, přičemž o důvod spočívající v *objemu produkce odpadu* výslovně opřela svůj závěr, že *různá sazba poplatku naopak zajišťuje rovnost mezi různými skupinami obyvatel*.

Žádný z uvedených důvodů nelze s ohledem na shora uvedené považovat za legitimní.

Na obecné úrovni je především potřeba zdůraznit, že právě jednotlivé **skupiny poplatníků**, jež obec Číměř označuje za **nesrovnatelné**, staví zákon o místních poplatcích ve svém § 10e jednoznačně na roveň. Již z tohoto důvodu představuje

jednotná sazba poplatku pro obě tyto zákonem vymezené kategorie poplatníků jediné zákonné řešení neporušující ústavní princip rovnosti.

Argumentace obce Číměř ohledně **nesrovnatelností rozdílně koncipovaných poplatků za osobu a za nemovitou věc** rovněž nezohledňuje platnou právní úpravu, neboť je v přímém rozporu se zákonnou konstrukcí příslušného místního poplatku. Nejedná se o dva různé poplatky, ale o tentýž poplatek, jehož poplatníkem je – na stejné úrovni – jak osoba přihlášená v obci, tak vlastník nemovité věci, v níž není nikdo přihlášen. K tomuto argumentu se Ministerstvo vnitra již podrobně vyjádřilo shora, v rámci argumentace ohledně obcházení zákonného vymezení poplatníka daného poplatku.

Úprava tzv. **slevy na skládkovém** zohledňující počet obyvatel obce (tj. zařazení části komunálního odpadu, jejíž rozsah je dán počtem obyvatel obce, do dílčího základu poplatku za ukládání odpadu na skládku s nižší sazbou ve smyslu § 157 ve spojení s přílohou č. 12 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), je součástí právního řádu, v jehož rámci – tj. při její existenci – zákonodárce staví obě kategorie poplatníků místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství na roveň; nemůže být tudíž legitimním důvodem pro obcházení příslušného zákonného ustanovení.

Pro úplnost – nad rámec shora uvedeného argumentu, který Ministerstvo vnitra považuje sám o sobě za dostatečný – lze dále uvést, že tato tzv. sleva není ani přímo vázána na odpad produkovaný obyvateli obce (tj. poplatníky z titulu přihlášení v obci), ani jeho předpokládaný rozsah přímo nezohledňuje v množství komunálního odpadu zařaditelného do dílčího základu poplatku za ukládání odpadu na skládku s nižší sazbou, když toto množství (0,19 tuny) odpovídá přibližně pouze 36 % průměrné produkce odpadu na jednoho obyvatele České republiky (536 kg)². Počet obyvatel obce je relevantní pouze pro celkové množství odpadu, u kterého může obec uplatnit sníženou sazbu poplatku za ukládání odpadu na skládku, nezávisle na tom, od koho konkrétně odpad pochází. Odpad v obci navíc reálně neprodukuje pouze poplatníci přihlášení v obci na jedné straně a poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci či osoby

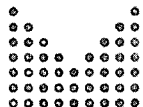
² údaj Ministerstva životního prostředí za rok 2020 (tj. za poslední rok, pro nějž jsou dané údaje prozatím k dispozici) obsažený v informačním materiálu Produkce a nakládání s odpady v roce 2020 (dostupném na internetové adrese:

[https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpady_podrubrika/\\$FILE/OODP-Produkce_a_nakladani_2020-20211029.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpady_podrubrika/$FILE/OODP-Produkce_a_nakladani_2020-20211029.pdf)

tuto nemovitou věc užívající na druhé straně, ale i další osoby – např. nepřihlášené osoby dlouhodobě pobývající v obci v nemovité věci, v níž je přihlášena jiná osoba. Pro rozsah odpadu nezařaditelného do dílčího základu poplatku za ukládání odpadu na skládku s nižší sazbou je dále relevantní i množství odpadu produkovaného každou jednotlivou osobou v obci, přičemž toto množství se mezi jednotlivými osobami nepochybně výrazně liší – je tedy možné, že někteří poplatníci z titulu přihlášení v obci vyprodukují v roce 2022 více odpadu nad množství 0,19 tuny zohledněné v tzv. slevě na skládkovném za příslušný rok, než za tento rok celkově vyprodukují někteří poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci. Tzv. sleva na skládkovném tedy nemůže představovat legitimní důvod pro odlišnou sazbu poplatku pro dotčené dvě kategorie poplatníků (a to ani za předpokladu, že by je zákon o místních poplatcích přímo nestavěl na roveň).

Uváděné náklady obce Číměř na systém odpadového hospodářství a výše předpokládaných částek vybraných na poplatku od jednotlivých zákonem vymezených kategorií poplatníků pak s nezákonností odlišné sazby poplatku pro tyto skupiny poplatníků zjevně nijak nesouvisí. Skutečnost, že obec vybere i při zvýšené sazbě poplatku pro poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci větší částku poplatku od poplatníků z titulu přihlášení v obci, je evidentně dána jejich odlišným počtem, přičemž nic nemění na tom, že jednotlivý poplatník z první zmíněné kategorie má podle OZV v platném znění bez legitimního důvodu platit sazbu o 200 Kč vyšší. Skutečnost, že náklady obce na provozování systému odpadového hospodářství převyšují celkovou částku vybranou na poplatcích, je pak zcela irrelevantní. Výše místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství není nijak vázána na náklady obce s provozováním tohoto systému. Pro úplnost lze uvést, že obec Číměř může sazbu příslušného místního poplatku zvýšit až do zákonem stanovené horní hranice 1.200 Kč, ovšem na rovném základě pro obě zákonem vymezené kategorie poplatníků.

Z argumentu obce Číměř, že poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci mají zajištěn rovný přístup k systému odpadového hospodářství, pokud jde o svoz komunálního odpadu a možnost využití kontejnerů na tříděný odpad, sběrného dvora a velkoobjemových kontejnerů, nevyplývá, že nejsou oproti poplatníkům z titulu přihlášení v obci diskriminováni zvýšenou sazbou poplatku v OZV v platném znění; vyplývá z něj pouze tolik, že tito poplatníci nejsou v rámci odpadového hospodářství

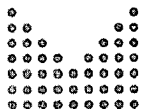

obce diskriminováni i jinými způsoby. Přebíráním komunálního odpadu a určením míst pro oddělené soustředování jeho vymezených druhů obec navíc pouze plní svou povinnost ve smyslu § 59 odst. 1 a 2 zákona o odpadech.

K argumentu obce ohledně **nesrovnalosti obou zákonem vymezených skupin poplatníků z důvodu odlišného rozsahu jimi produkovaného odpadu** uvádíme, že případný větší rozsah odpadu produkovaného poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci by nepředstavoval legitimní důvod pro jejich znevýhodnění na sazbě místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství ani při faktické existenci této deklarované skutečnosti (kterou obec Číměř nijak nedoložila), a to ze dvou na sobě nezávislých důvodů.

Především se tato skutečnost nevztahuje k daným skupinám poplatníků z povahy věci. Ze skutečnosti, že v nemovité věci není nikdo přihlášen, nevyplývá, že bude z této nemovité věci produkováno větší množství odpadu, než produkuje (kterákoli) osoba přihlášená v obci. Ani v případě, že by aktuálně kterýkoli poplatník z titulu vlastnictví nemovité věci v obci Číměř produkoval více odpadu než kterýkoli poplatník z titulu přihlášení v obci, neodůvodňovalo by to rozdílnou reálnou sazbu poplatku pro tyto dvě skupiny poplatníků v OZV v platném znění, která se bude aplikovat po celou dobu své platnosti a účinnosti, a to nezávisle na tom, zda bude výše popsán hypotetický stav relevantní pro výši nákladů na systém odpadového hospodářství odpadu trvat, a na osoby, jež se stanou příslušníky té či oné kategorie poplatníků teprve v budoucnu.

Rozlišení výše poplatku podle rozsahu produkovaného odpadu dále svou povahou koliduje se zákonnou konstrukcí místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, která obecně nezohledňuje rozsah produkce odpadu u jednotlivých poplatníků a zcela pomíjí další osoby produkující odpad v obci (tj. nejen osoby pobývající v nemovitostech, kde není nikdo přihlášen k pobytu, ale stejně tak i další osoby – např. nepřihlášené osoby dlouhodobě pobývající v obci v nemovité věci, v níž je přihlášená jiná osoba). Obec, která chce ve výši poplatku zohlednit rozsah odpadu produkovaného jednotlivými poplatníky, může namísto místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, jak je konstruován § 10d až § 10h zákona o místních poplatcích, zavést místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci podle § 10i až § 10n zákona o místních poplatcích, se základem

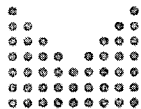

vycházejícím z reálné produkce odpadu podle jeho hmotnosti, objemu či kapacity soustředovacích prostředků na odpad.

Obec Číměř tak nedoložila legitimní důvody pro odlišné zacházení s jednotlivými zákonem vymezenými kategoriemi poplatníků.

Pro úplnost lze uvést, že předmětnou vyšší sazbu poplatku pro poplatníky z titulu vlastnictví nemovité věci oproti nižší základní sazbě, která se reálně vztahuje na poplatníky z titulu přihlášení v obci, nelze typově podřadit pod legitimní zvýhodnění osob s (trvalým) pobytem v souvislosti s plněním úkolů obce vyplývajících z § 35 odst. 2 zákona o obcích, které Ústavní soud připustil ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 48/18, neboť se v podstatných ohledech liší, a to konkrétně v následujících směrech. V posuzovaném případě nižší „základní“ sazba poplatku (reálně sazba pro poplatníky z titulu přihlášení v obci) jednak nepředstavuje odměnu za určité protiplnění mající oporu v úkolech obce vůči jejím občanům ve smyslu § 35 odst. 2 zákona o obcích, jednak tato odlišná sazba poplatku pro jednotlivé kategorie poplatníků zasahuje do oblasti upravené zákonem a fakticky tuto zákonnou úpravu modifikuje.

K nepřípustnosti zvýhodnění celé zákonem vymezené kategorie poplatníků dospěl i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/02, kde v návaznosti na výše citovanou pasáž ohledně snahy o spravedlivé rozdělení nákladů na provoz systému nakládání s komunálním odpadem mezi jednotlivé kategorie poplatníků v § 10b zákona o místních poplatcích ve znění účinném do 31. prosince 2020 uvedl, že obecně závazná vyhláška *rovnováhu mezi oběma kategoriemi poplatníků narušuje, když jednu z nich daným „osvobozením“ zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcnými důvody (a ostatně žádné takové důvody obcí Vír uvedeny nebyly)*. Podle názoru Ústavního soudu byla obec sice oprávněna podle § 15 zákona o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození od poplatku, avšak vzhledem k citované právní úpravě nemohlo být pro přiznání „osvobození“ od poplatku prvotním (a neopomenutelným) kritériem trvalé bydliště fyzické osoby; pokud by tedy obec chtěla ve vyhlášce zakotvit možnost úlev či osvobození, musela by tak učinit na rovném základě, tj. pro obě skupiny poplatníků (samozřejmě za předpokladu, že by vyhláška nebyla nezákonná z jiných důvodů). Proto Ústavní soud pokládá předmětné ustanovení rovněž za diskriminační a rozporné s čl. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i s § 10b zákona o místních poplatcích.

Čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění je tudíž v rozporu s § 10e zákona o místních poplatcích a čl. 1 větou první Listiny základních práv a svobod.

S ohledem na to, že relevantní ustanovení OZV neobstálo již v hodnocení podle bodu (iii), neposuzovalo již Ministerstvo vnitra jeho zákonnost z hlediska kritéria uvedeného pod bodem (iv), tj. z hlediska jeho (ne)rozumnosti.

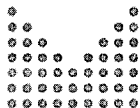
IV.

Další argumentace obce

Obec Číměř uvedla na podporu svého nesouhlasu se závěrem Ministerstva vnitra ohledně nezákonnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění i další argumenty (tj. nad rámec argumentace mající ospravedlnit nerovné nakládání s jednotlivými zákonem vymezenými kategoriemi poplatníků, s níž se Ministerstvo vnitra vypořádalo v bodu III. tohoto návrhu).

Ve svém sdělení pro Ministerstvo vnitra ze dne 1. února 2022 (příloha č. 12) vyjádřila obec svůj souhlas se **stanoviskem Ministerstva financí** ze dne 30. prosince 2021 (příloha č. 11), které možnost stanovení diferencované sazby daného poplatku i pro jednotlivé kategorie poplatníků, jak jsou vymezeny v § 10e zákona o místních poplatcích – za předpokladu, že pro ni existuje legitimní důvod a není svou výší diskriminační – připouští, přičemž upozorňuje na analogii s možností diferencované sazby poplatku ze psů či za užívání veřejného prostranství. V podaném rozkladu (příloha č. 18) pak obec Číměř uvedla, že Ministerstvem financí uvedená **analogie diferencované sazby u dotčeného poplatku a poplatku ze psů je zcela zřejmá**, když i u poplatku za obecní systém odpadového hospodářství jde o vazbu *na jeho předmět s ohledem na jeho regulační funkci (různé způsoby produkce odpadu či rozsah/objem odpadu)*; v této souvislosti rovněž uvedla, že poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci využívají své nemovité věci v obci k rekreaci, tj. během víkendů, volna a dovolených, přičemž během této doby produkují mnohonásobně větší objem odpadu než poplatníci z titulu přihlášení v obci.

V podaném rozkladu (příloha č. 18) obec Číměř dále zpochybnila **aplikovatelnost** shora citovaných **nálezů Ústavního soudu** na posuzovaný případ, a to **nálezu sp. zn. II. ÚS 119/01** z toho důvodu, že se netýkal veřejnoprávní, ale soukromoprávní problematiky (konkrétně neplatnosti kupní smlouvy), a **nálezu sp. zn.**

PI. ÚS 16/02 z toho důvodu, že se netýkal diferencované sazby poplatku, ale osvobození od poplatku.

V.

Vypořádání dalších argumentů obce Ministerstvem vnitra

Ke **stanovisku Ministerstva financí** (příloha č. 11) je třeba především uvést, že Ministerstvo financí – jak v daném stanovisku samo zdůrazňuje – nedisponuje pravomocí autoritativně vykládat právní předpisy. Ministerstvo vnitra se s obsahem jeho stanoviska – v rozsahu, v jakém toto stanovisko, byť jen na obecné úrovni, připouští možnost stanovení odlišné sazby poplatku za obecní systém odpadového hospodářství pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků – neztotožňuje, a to již proto, že takový postup představuje nepřipustné obcházení zákonné úpravy. Kromě toho je přesvědčeno, že podmínky, na něž Ministerstvo financí tuto možnost váže, tj. existence legitimního důvodu a absence diskriminace, nemohou být z povahy věci reálně naplněny.

Ministerstvo vnitra současně neshledává postoj Ministerstva financí v dané věci zcela konzistentním. Metodické doporučení Ministerstva financí k místním poplatkům za komunální odpad (dostupné na internetové adrese <https://www.mfcr.cz/cs/legislativa/metodiky/2021/metodicka-pomucka--mistni-poplatky-za-ko-42598>), na něž Ministerstvo financí v předmětném stanovisku odkazuje, nepřipouští možnost osvobození celé jedné ze zákonných kategorií poplatníků. Bylo by tudíž logické aplikovat shodný závěr i na odlišné sazby poplatku, popř. na úlevy od poplatku, neboť dané formy zvýhodnění určité kategorie poplatníků se od osvobození liší pouze svým rozsahem, nikoli svou povahou.

Analogii s diferencovanými sazbami poplatku ze psů a poplatku za užívání veřejného prostranství, kterou Ministerstvo financí ve stanovisku používá na podporu svého názoru, pak Ministerstvo vnitra nepovažuje za případnou. U těchto dvou poplatků se případné odlišné sazby – které Ministerstvo vnitra neshledává v rozporu se zákonem – vážou na předmět poplatku s ohledem na jeho regulační funkci (různé způsoby či rozsah užívání veřejného prostranství, různé využití či místo chovu psa), nikoli na jednotlivé kategorie poplatníků postavené zákonem na roveň.

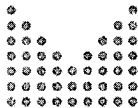
Tvrzení obce Číměř ohledně vazby diferencované sazby poplatku za obecní systém odpadového hospodářství na jeho předmět a regulační funkci ve vztahu k rozsahu odpadu či způsobu jeho produkce je v rozporu se zákonnou konstrukcí dotčeného poplatku. Jak již bylo podrobně vysvětleno v bodu III. tohoto návrhu, předmětem daného poplatku není produkce odpadu (ani není její rozsah jakkoli zohledněn v konstrukčních prvcích poplatku), ale možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství daná přihlášením v obci či vlastnictvím nemovité věci na jejím území (tj. zcela nezávisle na reálné produkci odpadu ze strany poplatníka, resp. i nezávisle na tom, zda tento systém vůbec využívá). S ohledem na tuto skutečnost daný poplatek nemá – ani nemůže mít – regulační funkci ve vztahu k rozsahu produkovaného odpadu. Tuto regulační funkci má – jak je rovněž uvedeno v bodu III. návrhu – místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci upravený v § 10i až § 10n zákona o místních poplatcích, tj. poplatek zcela odlišný.

Účelem poplatku pak samozřejmě není ani regulovat *různé způsoby produkce odpadu*, tím méně pak – s ohledem na obcí uváděnou skutečnost, že poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci produkují odpad při svém pobytu v obci během víkendů a dovolených – specificky regulovat, tj. znevýhodňovat odkládání odpadu během těchto konkrétních období.

Použití obou **nálezů Ústavního soudu** je v relevantním kontextu zcela na místě.

Konkrétní případ, který Ústavní soud řešil v **nálezu sp. zn. II. ÚS 119/01**, je zcela nepodstatný, neboť z tohoto nálezu Ministerstvo vnitra přebírá do své právní argumentace pouze definici obcházení zákona, která nepochybně platí pro celý právní řád, tj. oblast soukromoprávní i veřejnoprávní, a která navíc odpovídá i právní teorii a nijak nekoliduje ani s obecně chápaným významem daného výrazu.

Argumentace Ústavního soudu obsažená v **nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/02** je zjevně relevantní pro jakékoli zvýhodnění či znevýhodnění jedné ze zákonem vymezených kategorií poplatníků dotčeného poplatku (resp. shodně konstruovaného poplatku), a to nezávisle na tom, zda má formu osvobození, úlevy či diferencované sazby poplatku. Všechny tyto formy zvýhodnění/znevýhodnění jsou v rozporu se zákonnou konstrukcí daného poplatku stavící obě kategorie poplatníků na roveň a vedou k rozdílnému zacházení s těmito skupinami poplatníků bez legitimního

důvodu; všechny tyto formy rovněž představují náležitost, kterou jsou obce obecně zmocněny v obecně závazných vyhláškách stanovit.

S ohledem na shora uvedené lze uzavřít, že Ministerstvo vnitra hodnotí výhrady obce proti jeho závěru ohledně nezákonnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění jako neopodstatněné.

VI.

Shrnutí

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedeného shrnuje, že shledalo čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění v rozporu s § 10e zákona o místních poplatcích a čl. 1 větou první Listiny základních práv a svobod.

VII.

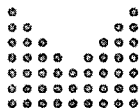
Návrh

Z důvodů uvedených shora Ministerstvo vnitra navrhuje, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

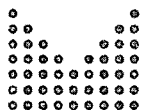
Čl. 5 odst. 2 obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ve znění obecně závazné vyhlášky obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Mgr. Bc. Vít Rakušan
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Seznam příloh k podanému návrhu Ministerstva vnitra:

1. Obecně závazná vyhláška obce Číměř č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu ✓
2. Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 16. listopadu 2021 ✓
3. Zveřejněná informace o místě, době a navrženém programu zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 13. listopadu 2021 ve smyslu ustanovení § 93 odst. 1 zákona o obcích, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu ✓
4. Obecně závazná vyhláška obce Číměř č. 1/2022, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství ✓
5. Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 spolu s dopisem obce Číměř č. j. 75/2022 ze dne 20. dubna 2022 ✓
6. Zveřejněná informace o místě, době a navrženém programu zasedání Zastupitelstva obce Číměř konaného dne 11. dubna 2022 ve smyslu ustanovení § 93 odst. 1 zákona o obcích, opatřená údaji o jejím vyvěšení a sejmutí na úřední desce obecního úřadu ✓
7. Dopis Ministerstva vnitra obci Číměř č. j. MV-177482-4/ODK-2021 ze dne 23. prosince 2021 ✓
8. Právní posouzení OZV č. 3/2021 ze dne ze dne 23. prosince 2021, evid. jako příloha č. j. MV-177482-4/ODK-2021 ✓
9. Sdělení obce Číměř č. j. 606/2021 ze dne 27. prosince 2021 ✓
10. Žádost obce Číměř o stanovisko Ministerstva financí k OZV č. 3/2021 č. j. ze dne 27. prosince 2021, evid. pod č. j. MV-80286-7/ODK-2022 ✓
11. Stanovisko Ministerstva financí č. j. MF-37177/2021/3903-3 ze dne 30. prosince 2021 ✓
12. Sdělení obce Číměř č. j. 45/2022 Kr ze dne 1. února 2022 ✓
13. Výzva Ministerstva vnitra ke zjednáání nápravy č. j. MV-177482-11/ODK-2021 ze dne 15. února 2022 ✓

14. Oznámení o zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. MV-80286-1/ODK-2022 ze dne 4. května 2022
15. Usnesení ukládající obci Číměř předložení listiny č. j. MV-80286-2/ODK-2022 ze dne 4. května 2022
16. Výzva k vyjádření se k podkladům rozhodnutí č. j. MV-80286-13/ODK-2022 dne 9. května 2022
17. Rozhodnutí o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. MV-80286-14/ODK-2022 ze dne 24. května 2022
18. Rozklad proti rozhodnutí o pozastavení účinnosti čl. 5 odst. 2 OZV v platném znění č. j. 276/2022 ze dne 8. června 2022
19. Rozhodnutí ministra vnitra č. j. MV-121938-3/SO-2022 ze dne 9. srpna 2022 o zamítnutí rozkladu
20. Doručení datové zprávy obsahující rozhodnutí ministra vnitra č. j. MV-121938-3/SO-2022 ze dne 9. srpna 2022 o zamítnutí rozkladu
21. Pověření ředitele odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra k zastupování Ministerstva vnitra v řízení před Ústavním soudem č. j. MV-80286-21/ODK-2022